

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/3217 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 8 maart 2007 in het
geding tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appelllant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 6 januari 2006 heeft de minister het daartegen door appelllant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2007, verzonden op 12 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appelllant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelllant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie te zullen indienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

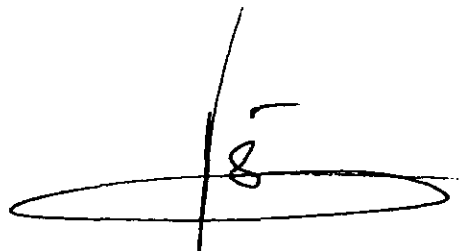
w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2007

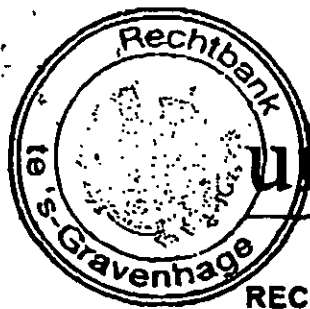
32-561

Verzonden: **12 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

II

AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/3217

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Turkse nationaliteit.
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. R. van Asperen, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

voorheen de Minister van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 11 april 2003 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel "medische behandeling/gezinshereniging". Verweerder heeft bij beschikking van 15 december 2003, verzonden op 8 januari 2004, afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiser heeft daartegen op 8 januari 2004, bij brief van 23 januari 2004 voorzien van gronden, bezwaar gemaakt.

1.3. Bij verzoekschrift van 8 januari 2004 heeft eiser een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 28 januari 2004 heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen (Awb 04/1010).

1.4. Bij beschikking van 20 juli 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij beroepschrift van 11 augustus 2004, bij brief van 7 september 2004 voorzien van gronden, heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van 25 november 2005, verzonden op 28 november 2005, heeft deze rechtbank het beroep gegrond verklaard en is de bestreden beschikking van 20 juli 2004

Zaaknummer: Awb 06/3217

blad 2

vernietigd (Awb 04/36262). Tevens is bepaald dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuwe beslissing dient te nemen.

1.6. Uitvoering gevend aan voormelde uitspraak heeft verweerder bij beschikking van 6 januari 2006 het bezwaarschrift van 8 januari 2004 wederom ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 16 januari 2006, bij brief van 10 februari 2006 voorzien van gronden, heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.7. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.8. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 28 februari 2007. Eiser heeft zich aldaar laten vertegenwoordigen door zijn dochter bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft de bestreden beschikking als volgt gemotiveerd. Eiser komt niet in aanmerking voor de gevraagde verblijfsvergunning nu hij op grond van artikel 67, derde lid, Vw 2000 geen rechtmatig verblijf kan hebben. Voorts komt hij op grond van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Tot slot heeft verweerder ingevolge artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) afgezien van het horen van eiser.

2.2. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder er ten onrechte vanuit is gegaan dat zijn gemachtigde bekend zou kunnen zijn dat eiser eerder al ongewenst was verklaard. Zijn gemachtigde was ten tijde van het indienen van de aanvraag niet van de ongewenstverklaring op de hoogte. Eiser meent dat verweerder niet aan de uitspraak van deze rechtbank van 25 november 2005 tegemoet is gekomen. Reeds hierom dient de bestreden beschikking te worden vernietigd. Voorts stelt eiser dat verweerder in het kader van artikel 8 EVRM een onjuiste belangenafweging heeft gemaakt. De inmenging in het gezinsleven tussen eiser, zijn echtgenote en zijn kinderen is niet gerechtvaardigd. De veroordelingen van 1988 en 1999 kunnen redelijkerwijs niet meer worden meegenomen.

Beoordeling van het beroep

2.3. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid, Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met de verblijfsdoelen "medische behandeling/gezinshereniging" wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in respectievelijk de hoofdstukken B8/1 en B2/1 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000).

Zaaknummer: Awb 06/3217

blad 3

2.4. De rechtbank stelt vast dat eiser bij beschikking van 8 juli 1998 van verweerder tot ongewenst vreemdeling is verklaard ex artikel 21, aanhef en sub b en c, Vreemdelingenwet (oud). Met ingang van 1 april 2001 is de Vw 2000 in werking getreden. Ingevolge het thans vigerende artikel 67, derde lid, Vw 2000 kan, in afwijking van artikel 8 van die wet, de ongewenst verklaarde vreemdeling geen rechtmatig verblijf hebben. Onder verwijzing naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 december 2004 (JV 2005/60) en van 24 januari 2004 (in zaak nr. 200508764/1, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl; LJN: AV0880) overweegt de rechtbank dat artikel 67, derde lid, Vw 2000 met zich brengt dat aan eiser geen verblijfsvergunning verleend kan worden, zolang de ongewenstverklaring voortduurt. Gesteld noch gebleken is dat de beschikking, waarbij eiser ongewenst is verklaard, inmiddels is vernietigd of de ongewenstverklaring door verweerder is opgeheven. Het voorgaande betekent derhalve dat de rechtbank niet toekomt aan een beoordeling van de tegen de beschikking op bezwaar ingediende beroepsgronden. Voor de stelling van eiser dat artikel 8 EVRM is geschonden en de in dat kader naar voren gebrachte argumenten, geldt dat eiser dit in een procedure tot opheffing van de ongewenstverklaring naar voren kan brengen.

Met betrekking tot het in beroep aangevoerde dat verweerder eiser niet de gelegenheid heeft geboden een verzoek tot opheffing van de ongewenstverklaring ingevolge artikel 68, eerste lid, Vw 2000 in te dienen, overweegt de rechtbank dat dit in onderhavige procedure niet ter toetsing voorligt. Ten overvloede overweegt zij dienaangaande dat niet is gebleken van beletselen voor eiser om alsnog dan wel wederom een verzoek tot opheffing van de ongewenstverklaring in te dienen. Voorts overweegt zij dat eiser, indien hij meent een aanvraag tot opheffing van de ongewenstverklaring te hebben ingediend, een bezwaarschrift tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op de aanvraag bij verweerder kan indienen.

2.5. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder zich desgevraagd op het standpunt gesteld dat het beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. De rechtbank overweegt in dezen dat bij eerdere uitspraak van deze rechtbank van 25 november 2005 het beroep inhoudelijk is beoordeeld en het beroep gegrond is verklaard. Nu tegen genoemde uitspraak geen rechtsmiddel is aangewend, heeft die uitspraak gezag van gewijsde verkregen. Onder verwijzing naar de uitspraken van de ABRS van 3 februari 2005 (JV 2005/131) en van 9 februari 2005 (JV 2005/150) betekent dit naar het oordeel van de rechtbank dat in het onderhavige geval het beroep, in aanmerking genomen artikel 67, derde lid, Vw 2000, ongegrond dient te worden verklaard.

2.6. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummer: Awb 06/3217

blad 4

3. Bestissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 8 maart 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

12 MRT 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout

advocaten

I

Groningen
Prædijkusangel 1
9711 AA Groningen
T (050) 369 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr. A. van Asperen
mr. M. Schuring*
mr. K.B. Sportstra
mr. R. van Dijk
mr. L.M. Zuidhoff
mr. M.R.M. Schoop

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

mr. J.G. Rissik
mr. S. El Maani
mr. mr. S.M. Faber
mr. L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
L.N.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 2037 - 5 APR 2007	
ZAAKNR. 2007-02456	
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Per fax: (070) 365 13 80
en per aangetekende post verzonden

Groningen, 5 april 2007

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Inzake: / Staat / HB
Uw ref:
Onze ref: RVA/ivd/520306860

Email: ron.vanasperen@tiebout.nl
Doorkiesnr. secr.: (050) 365 37 35

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens de heer geboren de vreemdeling, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 8 maart 2007, verzonden 12 maart 2007.

Allereerst wordt verzocht al hetgeen in eerdere instanties is aangevoerd, als hier ingelast en herhaald te beschouwen, alsmede om het griffierecht in mijn rekening-courant te boeken.

Grief:

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.4. overwogen:

"Gesteld noch gebleken is dat de beschikking, waarbij eiser ongewenst is verklaard, inmiddels is vernietigd of de ongewenstverklaring door verweerder is opgeheven. Het voorgaande betekent derhalve dat de rechtbank niet toekomt aan een beoordeling van de tegen de beschikking op bezwaar ingediende beroepsgronden. Voor de stelling van eiser dat artikel 8 EVRM is geschonden en de in dat kader naar voren gebrachte argumenten, geldt dat eiser dit in een procedure tot opheffing van de ongewenstverklaring naar voren kan brengen. [...] Met betrekking tot het in beroep aangevoerde dat verweerder eiser niet de gelegenheid heeft geboden een verzoek tot opheffing van de ongewenstverklaring ingevolge artikel 68, eerste lid, Vw 2000 in te dienen, overweegt de rechtbank dat dit in onderhavige procedure niet ter toetsing voorligt. Ten overvloede overweegt zij dienaangaande dat niet is gebleken van beletsel voor eiser om alsnog dan wel wederom een verzoek tot opheffing van de ongewenstverklaring in te dienen. Voorts overweegt zij dat eiser, indien hij meent een aanvraag tot opheffing van de ongewenstverklaring te hebben ingediend, een bezwaarschrift tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op de aanvraag bij verweerder kan indienen".

Tiebout

advocaten

Toelichting:

In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank onder 1.5. gewag gemaakt van haar uitspraak van 25 november 2005, waarbij het beroep gegrond is verklaard. In die uitspraak heeft de rechtbank onder 2.10. overwogen dat gebleken is dat eisers gemachtigde eerst na het indienen van de aanvraag om een verblijfsvergunning op de hoogte is geraakt van de omstandigheid dat eiser tot ongewenst vreemdeling was verklaard. Onder die omstandigheden had het op de weg van verweerder gelegen om eisers gemachtigde formulieren toe te sturen, met welke eiser een verzoek tot opheffing van de ongewenstverklaring had kunnen indienen. Naar het oordeel van betrokkene wordt daarmee de facto onzorgvuldig handelen van verweerder verweten. In de in onderhavige grief gewraakte overwegingen lijkt de rechtbank die 'vingerwijzing' echter te nuanceren, in die zin dat betrokkene thans wordt verweten geen gebruik te hebben gemaakt, voor zover dat niet was gedaan, een verzoek tot opheffing van de ongewenstverklaring te hebben ingediend dan wel geen rechtsmiddelen te hebben aangewend tegen het uitblijven van een beslissing daarop. Betrokkene meent echter dat waar de rechtbank "A" zegt, zij ook "B" moet zeggen, in dier voege dat daar waar de rechtbank eerder de IND verwijt eisers gemachtigde niet in de gelegenheid te hebben gesteld de ongewenstverklaring aan te tasten, die fingerwijzing niet zijn "geldigheid" heeft verloren wanneer betrokkene daarna geen verzoek om opheffing indient. De kern is er nu juist in gelegen dat de bestuurlijke zorgvuldigheid met zich meebrengt dat daardoor verweerder actief mee was omgegaan. Dat is niet gebeurd, zodat het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Het voorgaande neemt niet weg dat op dit moment de ongewenstverklaring, de aanvraag en de afwijzing daarop van de verblijfsvergunning, "doorkruist". Anders dan de rechtbank meent betrokkene evenwel dat ook in een dergelijke situatie het bepaalde in artikel 8 EVRM er in voorkomende gevallen toe heeft te leiden dat tot vergunningverlening wordt overgegaan. De redenen daarvoor zijn in beroep uiteengezet en betrokkene meent dat de rechtbank daaraan ten onrechte niet toe is gekomen.

In de visie van betrokkene wordt de strekking en reikwijdte van het bepaalde in artikel 8 EVRM door de rechtbank te beperkt uitgelegd.

Mitsdien wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting.

Hoogachtend,

R. van Asperen

Bijlage:

- kopie uitspraak d.d. 8 maart 2007, 5 pag.